

OVERDENKING

- 2 -

“Ik ben de opstanding en het leven”.

Johannes 11: 25

Een aantal jaren geleden waren wij met vakantie in het oosten van Nederland. Daar kwamen wij langs een begraafplaats, die onze aandacht trok. In het midden van die begraafplaats staat een beeldengroep. Een groot kruis met daaraan de gekruisigde en duidelijk gestorven Christus.

Op korte afstand daarvan twee mensen: een vrouw, die peinzend omhoog kijkt naar Christus aan het kruis; een man die achter deze vrouw staat, haar vasthoudt en ook omhoog kijkt.

Ik vond het aangrijpend. Tussen de vele graven twee mensen, die één zijn in hun verdriet en die samen opkijken naar de gekruisigde Christus. Twee mensen, die op een stille manier het verdriet verbeelden van zovelen, die deze plaats bezoeken. Twee mensen ook, die zichtbaar maken waar je naar toe kan en mag gaan met al je verdriet. En dat juist op een plek waar zoveel verdriet samenkomt.

Maar zoek je dan, in al je verdriet en ontredde, Christus aan het kruis, die zijn hoofd gebogen heeft, omdat Hij gestorven is? Hoe dwaas en onbegrijpelijk het ook klinkt, het antwoord is: ja. Want Christus is gestorven om ons het leven te geven, nu en voor altijd. Hij is opgestaan, Hij heeft de dood overwonnen! Als je opgegroeid bent in het geloof, zijn deze woorden niet nieuw. Misschien zijn we er niet eens meer zo verwonderd over. Maar het is nogal wat. Dat je het geschenk van het leven krijgt. Dat Christus daar zijn leven voor gegeven heeft. Dat dat leven nooit eindigt.

Juist op een begraafplaats waar je omringd wordt door de dood, wordt getuigd van het leven.

Want Christus aan het kruis betekent voor ons: leven. Het is onbegrijpelijk. Het kan voor mensen zelfs ergerlijk en dwaas zijn. Voor christenen is het de kracht en de wijsheid van God.

Dat mogen we aanvaarden, daar mogen we onze kracht en hoop uit putten.

Jezus zei: "Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat?"

J. C. Bos - van der Steeg

Bovenstaande meditatie heeft mijn vrouw enkele jaren geleden geschreven voor het kerkblad van Nieuwe Pekela. Met de laatste zondag van het kerkelijk jaar in aantocht vond ik het passend deze meditatie ook onder uw aandacht te brengen.

Ds. M. A. Bos

- 3 -